

Şifreler Ve Uzay Kardeşliği 6 Bölüm

— kul mehmet · 16 Aralık 2014

Işık saçan ışık çıkırcık gibi dönen uzay gemisindeki nöbetini, ışısız ışığa teslim ederek, kabinden ayrıldı. Arkadaşının adın neden ışısız ışık diye sorarsanız gözlerinde gözlük takılı olduğu için bu isimi takmışlardı. Işık saçan ışık kabinden ilerlerken, duvarda dışarıya doğru çıkan direğin ucundaki çıkış terminaline kimliğini okutarak ayrıldı. Uzay gemisinin içi beyazlarla kaplanmış her iki kenarda oturmak için uzunca banklar var, ortada yuvarlak sehpalar örgülü olarak işlenmiş duruyor, orta kenarda dijital cihazlarla donatılmış ışıklarla donatılmış olan uzay gemisinde çıkarak, çıkış terminalinde uzay dolmuşuna binmek için yeşil butona basarak garajda bekleyen siyah uzay dolmuşuna binerek evine doğru ışınlandı. Uyku ve rüya âlemi içinde, dünyalı dostlarına bir anca ulaşmanın heyecanı içindeydi. Havada trafik kalabalık değildi, metrelerce yüksek gökdelenler buzdolabı gibi içindeki insanlarla donmuş hissiz duruyormuş görüntüsü içinde görünce, dünyalı dostlarını gezegenlerine bir an önce ikna ederek getirmeyi düşünerek süet evine geldi. Uzay dolmuşunu, uzayda asılı olarak duran garaja çekerek süet evine girdi. Otomatik olan beşgen mavi kapısında göz taramasından geçerek içeriye girdi. Süette yine yalnızlıkla baş başa kalmanın sıkıntısı içinde göz kırpması ile çalışan, müzik holündeki müzik sistemine bakması ile odayı tatlı bir müzik kapladı. Bütün her şey göz teması ve göz kırpması ile tavanda asılı duran optik okuyucunun gözdeki hareketliliği algılayan dijital kamera ile algılanması ile çalışıyordu. Elde etmek ve tutmak, yakalayarak bir şeyi hissetme ve duyma ile temas, etmekten uzak kalmayı sağlayan bu dijital dünya temas etmeye, bir şeyi tutmaya kavramaya, tutarak hissetmenin özlemi ile bedeni ve düşünceleri yanıp tutuşuyordu. Üzerindeki, zırh gibi kalın ve ağır olan yeşil elbisesini, göz teması ile çıkmasını sağlayarak derin bir nefes aldı.

Havuz dibinde duran hayal ürünü olan ve yansıma ile görünen yüzen kadınları görünce bu yapmacık olan dünyada nefret duyması gittikçe arttı. Dünya zevkleri ve tatları olmayan bu yapmacık zevk ve tatların cansız görüntüsü içinde göz teması ile siyah perdelerini çekerek yatağa uzandı. Her yer gözetleme yeri gibi kameralarla gözetleniyordu, bir an kendi başına kendi duygularını özgürce yaşayacağı bir an yoktu, her an kameralarla birisi seni izliyor ve bu izlenmelerden de nefret ediyordu. Bu halini anlatacak izah edici bir düşüncenin ezikliği içinde özgürce yaşayamamanın, ev hapsinde hayatın devam etmesinden bıkkınlık duyuyordu. Her gün yüzlerce mutsuz uzaylı yaşamlarına intihar ederek son veriyordu. İçinde yaşadıkları evren teknoloji ile her gün büyüyor, gökdelen adaları ve gök ada şirketleri büyüyor, ama uzaylı olan yaşamda birbirinden uzaklaştığını görerek ve zamanı gelince kendi iradesi dışında başka uzaydaşları'nın fikri ile hazırlanmış olan anlayış tarzına göre hazırlanmış dijital makinelerin ruhsuz ve anlamsız ne yapması gerektiğini hatırlatan, makinelerle yaşamak zorunda olmanın ıstırabını izah edilecek bir yönü düşüncesi ve kelimesi yoktu. İsterdi ki bu anlayıştan uzak olarak tüm düşünce kapılarının özgürce açık olarak kendi iradeleri ile, yapmak istediklerini yapmak, banal uzaysal; sevgiden ve duygudan uzak bir doğru çizgisi ve doğrusu olmayan bu anlayış her sonuçta eğri olan yalnızlığa götürüyordu.

Bir an önce dünyaya gitmeli bu sanal yaşamdan kurtularak sevgi ve merhametle dolu kalbi olan dünyalı dostlarına hemen gitmek için hazırlanmaya başladı. Değişik heyecan ve mutluluğun heyecanında yanakları al mor yanmaya başladı. Tüm hazırlıklarını bitirdik dikten sonra gözleri ile duvarda asılı duran haberleşme masasındaki gezegenlerin komutanı olan güçlü güçlü ışıkla görüntülü konuşmaya hazır duran sinsirleks galaksi haberleşme ekranını göz kırparak açılmasını sağladı. Duvarda ince parlak kristalden yapılmış ekran açılarak komutan güçlü, güçlü ışıkla konuşmaya başladı.

-Komutanım güçlü, güçlü ışık bana vermiş olduğunuz gezegenimizdeki monoton duygusuz yaşama hayat verecek çalışmam bitmek üzere. Gezegenimizde anlayamadığımız ve sıkılıkla aldığımız çözmekte zorlandığımız frekansların ve titreşimlerin kaynağını bulmaya yaklaştım.

-İyi, ışık saçan ışık benden ne istiyorsun?

-Gezegene hayat verecek bu hayat ve yaşamı yakından izlemek için dünyaya ışınlanmak için iznini istiyorum komutanım.

-İzin verilmiştir. Işık saçan ışık.

Konuşmanın bitiminden sonra, içinde ne kadar soğuk bir görüntüsü var, her şeyimiz ısıya duyarlı dijital cihazlarla piksel, piksel donatılmış, donatılmış ama bu ısıya duyarlı yaşamda insan hayatını ısıtacak gönlünü piksel, piksel anlayacak bir yaşam ve kalp denen organdan eksik şekliden yoksun olan düzenlemelerde bu göz ardı edilmiş ve bun duygulardan eser yoktu galaksiden. Işınlamak için düzlem üzerinde dünyaya ışınlanmak için gözlerini kırparak dünyaya ışınlandı.

Süleyman ve sevda, yerde baygın yatan Haydar'ı içeride kanepeye yatırdık dan sonra evdeki dağınıklığı düzeltirken uzaylı dostları ışık saçan ışık evin ortasında birden belirince ne olduğunu anlamadan birden bire karşılarında görünce ürktüler ek duvar dibine kaçtılar. Süleyman ve sevda korku içinde anlamsız gözlerle birbirlerine bakarken Süleyman

-Se. Sende kimsin?

-Beni tanımadınız mı ben uzaylı dostunuz ışık saçan ışık?

-Uzaylı ışık saçan ışık dostumuz!

Sevdada

-Uzaylı ışık saçan ışık!

Birbirlerine, kim bu diyen gözlerle bakarken birden sanki hatırlayarak. İki bir ağızdan

-Özür dileriz, kusura bakmayın.

Süleyman

-Buyur sevda, sen konuş...

-Teşekkür ederim, sevgili dostumuz kusura bakam biz bir an seni unuttuk, hoş geldiniz, sefalar getirdiniz. Çok sevindik!

Süleyman

-Evet, çok sevindik seni görünce. Âmâ şaşırmadım, siz uzaylıları bizlere korkunç tanıtmışlar oysa sizlerde bizim suretimizde ama birazcık kısa boylusunuz.

-Sizden tek farkımız teknolojik olarak ilerde olmamız ama yalnız sevgisiz duygusuz yaşamamız tek farkımız. Siz bu çöplük demi yaşıyorsunuz? Özür dilerim çöplük demek istemedim! Sizin komutanınız sizlere neden kalacağınız konforlu bir ev temin etmiyor? Bizlerde herkesin bir evi arabası ve işi var herkesin tüm ihtiyacımızı seçtiğimiz komutanımızın ve galaksi heyeti karşılıyor. Birde bizleri insanların düzenini yıkan vahşi yaratıklar olarak gösteren batı dünyası, aslında kendi düzeni için insanların düzenlerini yıkarak, edepsizce kendi idealleri uğruna dünyayı yakıp yıkmalarına ne demeli? Kendilerini avcı insanları av olarak gören bir zihniyetten ne beklenilir ki? Kendi ürettikleri gelip geçici sahte mutlulukları hiç bitmeyecek sanan zavallıdan başka bir şey değiller. Bir yıkım süreci düğmesine canları istedikleri gibi basan insanları değersiz görenlerin biz uzaylıları böyle göstererek aslında kendilerini kendi vahşiliklerini sergilemektedirler.

-Çok haklısın ışık saçan ışık, dünyayı yağmalamak her şeyin kendilerinin olması için her şeyi mubah gören, var oluşu yok eden hatta insanlığı yok etme sancısını yaşayanlar, sömürü aracı olarak insani değerleri yok etmek ekonomik sistemleri için yaşadıkları paranoyak sancısından başka bir şey değildir. Bu öyle bir sistemdir ki insanlığa sundukları, sadece kendi gelirleri çoğalır, insanların geliri azalır insanlığın geçim sıkıntısı için çektiği sancılı çaresizliği görmez, hatta daha çok sancı çekerek kendilerine köle olmalarını isteyen bir zihniyet tabi ki siz uzaylıları canavar olarak lanse edecek ki kendi vahşiliklerini gizliyorlar.

Mehmet Aluç

Mümin tövbe ile merhamet ister Rabbin'de affı için

Selam ve dua ile...